

KLĀNU vestis

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

2020. gada jūnijs Nr. 3 (2223)

Kapusvētki Ošupes pagasta Krievbirzes kapos 27. jūnijā plkst.12.00.

Ievērojot spēkā esošos
epidemioloģiskās drošības
pasākumus Covid-19 infekcijas
izplatības ierobežošanai.

Degumnieku tautas namā

18. jūlijā plānoti Bērņības svētki.

Svētki notiks, ja būs pieteikti vismaz
5 bērni. Pieteikšanās līdz 6. jūlijam
(m.t. 25622223 – Ilze vai rakstot uz
e-pastu: ilze.melngaile@madona.lv)

26. jūlijā Ošupes pagasta svētki.

Sīkākai informācijai sekot uz afišām
un sociālajos tīklos.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPAS REĢIONĀLAIS ATĪSTĪBAS
FONDS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

PAGASTĀ

Degumnieku multifunkcionālā
centra „13. km” telpās tiek īstenots
biedrības „Pauze AD” iesniegtais pro-
jekts „Brīvā laika pavadīšanas iespēju
paplašināšana visa vecuma grupu
iedzīvotājiem Ošupes pagastā”, kura
ietvaros iegādāti astoņi velosipēdi,
šujamā/izšujamā mašīna kopā ar da-
toru, astoņi pāri nūjošanas nūjas, pie-
ci pāri smūvošanas riņķi. Viss iepriekš
minētais aprīkojums būs pieejams
multifunkcionālā centra apmeklētā-
jiem un izmantots dažāda vecuma
grupu pasākumu organizēšanai.

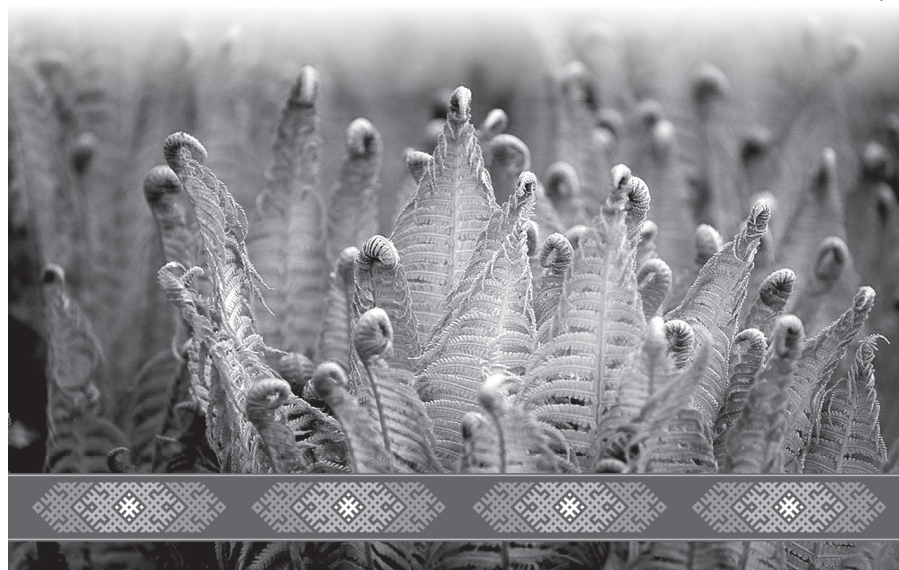
Sveicināti, nu jau vasarā!

Tūlīn, tūlīn vasara uzņems apgriezienus un varēsīm reibt ne vairs ievu smar-
žā, bet jau rožu, jasmīnu un visu citu Dieva dāvētu augu tvanā. Un šķiet, ka ne
tikai man, bet arī daudziem jums ir sajūta, ka visa pasaule uzņems apgriezienus
un varēsīm doties uz pasākumiem, koncertiem. Esam tādās klusās gaidās un arī
sīkas neziņas varā, kā tad būs, vai ārkārtas situācija beigsies un dzīve atgriezīsies
vecajās slīdēs?

Tik tikko mums bija tā laime multifunkcionālajā centrā „13. km” satikt Kārli
Kazāku – dziedātāju un raidījuma „Dzirdi balsis ar Kārli Kazāku” veidotāju, kurā
viņš pēta izloknes dažādās Latvijas vietās un tad šajās izloksnēs sacer dziesmas.
Pēcpusdienā ar interesi klausījāties skanējumu dažādās izloksnēs, un tas mums
lika aizdomāties par to, vai ir labi, ka tagad vairs nav veco izlokšņu. Jā, mēs tās
pamazām zaudējam, tās izzūd, bet iespējams, ja šī aizmiršana nebūtu notikusi,
mēs nesaprastu šajā pusē, ko runā lībiešu krastā. Kaut kam ir jāpazūd, lai vietā
nāktu kas cits.

Lai vai kā, bet ir sācies skaistais pilnbrieda Jāņu laiks. Lai visiem pagasta ie-
dzīvotājiem tie ir liksmi, un izdziedātās līgo dziesmas skan raženi. Jāņu siers, lai
šogad īpaši garšīgs un alutiņš salds! Līgo!

Dace Kalniņa

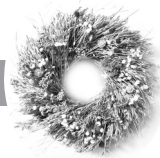
Attālinātā talka

Neierasti, bet talka tomēr notika, lai
gan vēlāk kā citus gadus – 16. maijā. Īsti
gan negribētos teikt attālinātā talka, jo at-
kritumus lasījām klātienē, tikai pa vienam
vai diviem, ievērojot visus valstī noteiktos
ierobežojumus. Jaunieši atkritumus vāca
ceļa posmā Degumnieki – Kalnagals, De-
gumnieki – Jaundegumnieki un Degum-
nieki – Sipiņi. Jaunieši paši izvēlējās mar-
šrutu, pa kuru dosies un katrs to veica
savā laikā. Pirmie sāka un ātrāk savu dar-
bu veica Samanta Baltā un Reinis Strods,
kuri paspēja atgriezties nesamirkušī.

Talkas diena ritēja lietaina un talcinie-

ki pat piedzīvoja pirmo pērķona negaisu.
Tomēr tika savākti ap 30 atkritumu maisi.
Jautāsi, kāpēc tas būtu mums jāda-
ra? Jā, atkritumi nav mūsu, bet pagasts,
valsts un visa pasaule gan ir mūsējā un
ar savu darbu un attieksmi mēs to varam
paust. Patiess prieks par jauniešiem, kas
šajā sarežģītajā laikā atsaucās un devās
talkot. Gan jau citreiz arī kopā pasēdēsim
un zupu paēdīsim, jo ikvienam talkotājam
šajā dienā pietrūka kopā būšanas, satik-
šanās prieka, draudzīgu sarunu pēc dar-
ba. Bet, kopā piedzīvojām ko jaunu un
ceram, ka nākamgad talkosim kā ierasts,
visi kopā!

Dace Kalniņa

Kura maize bez garoziņas...

Kā jau katru gadu, arī šogad, 10. maijā tika atzīmēta Mātes diena. Tā radusies neatmināmi senā vēsturē, tā ir tradīcija pavasarī – atcerēties savu dzīvības devēju – māti.

Šie svētki ir saulaini un gaiši. Pati galvenā dāvana šajā dienā ir bērnu uzmanība un no sirds pateiktis paldies.

Uz interviju lūdzu vienu no mūsu pagastā dzīvojošām māmiņām – Rītu Stafecku

Iepazīstini ar sevi.

Esmu dzimusi Rēzeknes pusē, bet manu vecāku darba gaitas mūs atveda uz Murmastieni. Mācījos Murmastienes pamatskolā un reizē ar 9. klasi pabeidzu arī Varakļānu bērnu mūzikas skolu – akordiona spēles klasi. Savu dzīvi plānoju saistīt ar mūziku, tāpēc mācījos Daugavpils mūzikas koledžā un ieguvu kormeistares specialitāti, pēc tam vēl papildus mācījos un ieguvu bakalauru pirmsskolas un sākumskolas skolotājas profesijā. Vēl gribu piebilst, ka pēdējās avantūras (ja tā var izteikties) rezultātā, ar milzīgu ģimenes atbalstu, esmu tikusi arī pie bibliotekāres kvalifikācijas.

Man ir arī savi hobijs, tā ir dziedāšana un dejošana. Esmu pabijusi Dziesmu un Deju svētkos gan dziedātāju rindās, gan deju pulkos. Savulaik aizrāvos ar daļi literatūras lasīšanu. Šobrīd tam nav laika, bet par to neskumstu – šo hobiju noteiktu atjaunošu vecumdienās.

Kā nokļuvi mūsu pusē?

Degumniekos dzīvoju jau piecus gadus. Murmastienē man viss un visi bija ļābi pazīstami, zināmi un prognozējami. Šeit pazīstu tikai tos cilvēkus, ar kuriem bijusi saskare – vīra radi, draugi, arī kolēģi Degumnieku pirmsskolas grupiņā. Daļēji iepazīnu arī bērniņu vecākus. Manuprāt, cilvēki visur ir vienādi, bet tas, ar kādiem saskaries pats, ir atkarīgs no vides, kuru viedo ap sevi.

Kā ir strādāt pirmsskolā?

Šis darbs ar bērniem man ļoti patīk, tas vienmēr man ir bijis sirdij tuvs. Arī Murmastienē strādāju pirmsskolā. Bērni vienmēr ir bērni – ar savām lielām un mazām vēlmēm, ierosmēm, jautājumiem un neskaitāmajām interpretācijām par notiekošo, kā arī ar savām kaprīzēm. Agrāk bērni bija tikpat zinātkāri, aktīvi, radoši un drosmīgi kā šobrīd. Taču esmu ievērojusi, ka mūsdienās tie ir daudz atklātāki, atvērtāki un tiešāki savos vārdos un darbos. Dažkārt tas ļoti palīdz, bet ir reizes, kad ir grūtāk un smagāk. Bet kura maize ir bez garoziņas? Un šīs mazās garoziņas, savā būtībā, ir ļoti jaukas.

Īsumā par savu ģimeni.

Mana ģimene ir maza un liela vienlaikus. Esmu precējusies, vīrs – Vairis. Ģimenē ir četri bērni (es gan gribētu teikt pieci). Vīra Vaira lielie bērni – meita un dēls, divi mazie dēliņi... un meitiņa, kurai nebija lemts priecāties un izdzīvot dzīvi, bet kādi augstāki spēki lēma viņai kļūt par mazu eņģeli uz saulainās mākoņmalīņas... Es negribu no savas dzīves izslēgt šo mūža daļu, jo to nemaz nevar un nevajag darīt. Šādas lietas nekad neaizmirstas un ar tām ir jāmācās sadzīvot, un es to daru.

Kā ir būt mammai?

Jā, esmu mamma un lepna par saviem bērniem, jo viņi ir tie, kas virza dzīvi, dod dzīvesprieku, dara stipru. Uzskatu, ka mammai ir vienmēr jābūt blakus esošai, atbalstošai, pat ne fiziski, bet tā, lai bērns zina, ka mamma vienmēr būs sasniedzama, uzklaušs, dos padomus un palīdzēs. Protams, ne vienmēr spīd saule, ir arī kāds mākonis, lietutiņš un atkal sākas viss no gala.

Kādā secībā tu sarindotu – sievieti, sieva, māte.

Man pat negribētos kaut kā sarindot. Es vēlētos starp šīm personībām likt vienādības zīmes, piemērojot situācijai. Katrā sievietē mīt visas trīs, tikai jautājums – kurā brīdī un kādā situācijā katra var izpausties un būt vadošajā, galvenajā lomā. Visas trīs ir vienlīdz daļas, stipras

un gudras, bez gudrības neiztikt.

Kā ir ar bitēm?

Jā, mans vīrs ir biškopis. Visu savu sirdi ielicis tajā. Bet man no bitēm ir lielas bailes un es tur neko nevaru darīt. Taču medus man garšo. Visgaršīgākais ir pats, pats pirmais medus. Tas ir tik dzidrs, maigs un saulains pēc garšas un izskats kā dzintara krāsa. Ziemā neatsakos no mežā ievāktā medus tas nu gan tā pamatīgi „izkož” kaklu, toties ir veselīgs. Lai gan, kurš dabīgais, uzsveru – dabīgais medus nav veselīgs?

Kā tu izdzīvo šo laiku, kad valstī ir ārkārtas situācija sakarā ar cCovid-19?

Samērā mierīgi. Daudz laika pavadām ar bērniem svaigā gaisā, bieži mazgājam rokas, kā ieteikts. Bez vajadzības nekur nebraucam, neciešamies. Priecājos, ka šīs puses cilvēki ir apzinīgi un ļoti ceru, ka vīruss te neparādīsies. Es nekad neesmu izpratusi, kā šādas lietas var rasties mūs laikmetā? Šķiet, ka jāpieņem fakts, ka mūs kāds regulē no augšas un kādam ir jāapstādina trakais pasaules skrējienis. Rodas jautājums – vai esam pelnījuši tik bargu sodu par planētas piesārņošanu un savas dzīves pakļaušanu neprātīgam skrējienam. Nezinu, varbūt nē.... Ne šādā veidā. Tas ir ļoti satraucoši visai cilvēcei uz mūsu planētas.

Vai tev ir kādas īpašas vēlmes?

Protams. Kam viņu nav? Skaļi neteikšu, klusēšu, ticēšu un piepildīšies! Bet vienu gan es ļoti vēlētos, lai cilvēki viens pret otru ir kā cilvēki, lai mēs esam viens otram vajadzīgi – centīsimies saprast viens otru, izpalīdzēt, neskaust, būt patiesiem.

Tad jau arī pasaule nāks mums pretī un atdarīs ar labu.

Ko tu novēli visām mammām?

Visām, visām māmiņām novēlu atrast sevī spēku, drosmi, izturību un ticību visam labajam! Būt māmiņām ar lielo burtu!

Domāju, ka prieks rada prieku, sirsnība – sirsnību. Un tikai tā, iespējams, mēs atgūsim, vai no jauna izveidosim citādu pasauli, kurā laimīgiem dzīvot mūsu bērniem, bērnu bērniem.

Mēs esam stipra tauta. Dzīvosim ar cerību, viss kas notiek, notiek uz labu.

Paldies Ritai par interviju, labām domām!

Ināra Baltā
foto no personīgā arhīva

Gūtā pieredze un atziņas tomēr svarīgākas

17. Aprīlī mēs tik daudzi, elpu aizturējuši, sekojām līdzī spēlei „Gudrs, vēl gudrāks” 12. klašu finālam, kas šoreiz, ņemot vērā apstākļus, norisinājās attālināti, un tajā uzvaru izcīnīja mūsu pagasta puisis Ralfs Bormanis. Uzvara šajā spēlē nav viņa vienīgie panākumi un tādēļ bija svarīgi Ralfu uzaicināt uz interviju.

Kā nonāci līdz dalībai spēlē un rezultātā līdz uzvarai. Zinām, ka tas nebija tik viegli un rožaini, kā sākumā var šķist.

Pirmo reizi „Gudrs, vēl gudrāks” piedalījies jau pagājušajā gadā, kas iedeva jau nelielu pieredzi un skaidrību, ko varētu sagaidīt šogad. Pieteikšanās process spēlei tik tiešām ir apjomīgs – ir jāatbild uz daudziem jautājumiem par sevi. Savām domām un spējām. Bet tas ir ļoti svarīgi, jo ne par velti tiek atlasīti tikai 36 labākie dalībnieki. Filmējot pusfinālu, no producentu puses vairākkārtēji tika atgādināts, ka tas, ka jau stāvam pie spēles pultīm, jau ir sasniegums. Viss pasākums ir ļoti nogurdinošs un stresa pilns – prožektoru gaismās tiek pavadītas līdz pat sešas stundas, taču man tas saistās ar ļoti daudz pozitīvām atmiņām – tā ir iespēja redzēt aizraujošā televīzijas filmēšanas procesa aizkadra pusi, gan iegūt jaunus kontaktus un savādāk pavadīt dienu. Pēc uzvaras pusfinālā es izjutu milzīgu spriedzi – tā vien likās, ka uz saviem pleciem nesu visas Madonas Valsts ģimnāzijas, Ošupes pagasta un pat Madonas novada iedzīvotāju cerības, bet zināju, ka ir jāiet līdz galam, lai arī cik grūti tas man būs. Joprojām atmiņā palicis, kā man apmēram desmit draugi un klasesbiedri vienlaikus sūtīja dažādus ieteikumus un trikus stresa mazināšanai pirms paša fināla – no tēju receptēm, līdz klasiskajam „aizskaiti līdz 10”. Tas bija ļoti uzmundrinoši – lai arī mājās biju viens, sev līdzās jutu tik daudzus.

2. Kurā spēlē piedalīties ir vieglāk, komfortablāk – klātienē vai attālinātā?

Manuprāt, komfortablāk noteikti bija piedalīties fināla raidījumā no mājām – tiek aiztaupītas stundas ceļā un spēles laikā varēju sēdēt savā dīvanā ar tējas krūzi blakus. Tomēr vieglāk spēle noteikti tika pavadīta klātienē, Zaķusalas studijā, jo, lai arī mājās valdošais miers un komforts atļāva atvērties, tā uzlādētā atmosfēra un adrenalīns, kas tur valda, ir neaizstājami. Tas, ka spēles laikā atrados mājās, noteikti ietekmēja arī manu koncentrēšanās spēju, jo tajā dienā mums katram bija jāklūst par pašu operatoru, producentu, gaismotāju, pat grimētāju. Šie faktori pa-

darīja visu šo procesu ļoti strespilnu. Man fināla spēlē arī pietrūka manu draugu un pārējo atbalstītāju. Tā spriedze, kurai mēs tikām pakļauti, bija dažkārt neizturama, bet, esot studijā un paskatoties uz līdzjutējiem, tur ieraugot savu draugu vai skolotājas priekpilnās, dedzīgās acis, atjauno arī manu enerģiju un atgādina, ka, lai arī kāds būtu rezultāts, ar mani lepojas. Mājās bija savādāk. Vienlaikus sēdēt savā dīvanā un uzvarēt vienu no pašlaik lielākajiem spēļu šoviem? Sirreāla sajūta! Lai nedaudz nomierinātos un apjaustu pie realitāti, katrā pārtraukumā zvanīju saviem draugiem.

Kā vispār notiek tā saslēgšanās vienā laikā ar visiem spēlētājiem un vadītājiem, ja nu kādu pievil internetā pieslēgums, ko tad?

Dažas dienas pirms fināla ieraksta mums bija tehniskais mēģinājums, kad visi pirmo reizi pieslēdzāmies studijai. Tad arī tika noskaidrots, vai šis formāts ir iespējams, mums tika paskaidrota spēle un visas izmaiņas. Jāsaka godīgi – gala produkts izskatījās daudz labāk, nekā es cerēju. Ieraksts nebija viegls – lai dabūtu gatavu šo stundu garo raidījumu, mums sešas stundas bija jābūt pacietīgiem un saprotošiem – galu galā tā bija pirmā reize mums visiem. Bija ļoti daudz reižu, kad pat kārtas vidū kādam pazūd skaņa vai internetā pieslēgums – mazi sūkumi, kas var izvērsties pat pusstundu ilgā gaidīšanā. Bet tas viss, manuprāt, ir sākums, jo noorganizēt šādu pasākumu nebūt nav viegli. Latvijas Televīzijas komandas augstā profesionalitāte noteikti sevi parādīja no labākās puses šīs spēles montāžā.

Kā veicās filmēšanā Madonā, jo diemžēl tā sakrita ar ārkārtas situāciju valstī un visi plāni attiecībā uz to bija jāmaina?

Jā, filmēšanas grupas vizīte Madonā bija, iespējams, visšausminošākā daļa. Sākotnēji vizīte bija plānota vien četras dienas pēc Ārkārtas stāvokļa izsludināšanas. Tajā brīdī sabruka pilnīgi visi plāni un grafiki. Mēs bijām ļoti norūpējušies, jo gribējām parādīt Madonu un tās apkārtni no visinteresantākās puses, jo tā, tik tiešām, ir ļoti skaista un garā spēcīga pilsēta. Mums arī bija plāns aizvest daļiņu no mūsu pagasta un parādīt to Latvijai, bet līdz ar visiem ierobežojumiem nācās domāt radoši. Es biju pirmais no skolēniem, kura vizītkarte tika filmēta pēc ierobežojumu stāšanās spēkā, tāpēc nevienam īsti nebija skaidrības, ko darīt. Lai arī bija dažas pamatidejas, lielāko daļu dienas mēs improvizējām. Un arī šeit gala produkts bija ļoti skaists – paldies gan maniem klasesbiedriem, kas sākotnējā panikā tomēr

uzdrošinājās atnākt un nostāties kameras priekšā, gan entuziastiskajai filmēšanas grupai un īpaši manai klases audzinātājai par atbalstu.

Kā tu iedalītu pats, cik procentu no uzvaras spēlē ir cilvēka erudīcija un cik veiksmīga jautājumu izvēle?

Šie ir neizbēgami saistīti faktori. Viens ietekmējas no otra un pretēji. Nekad nav tā, ka cilvēks zin – tas nav iespējams ne tikai fiziski, bet arī garīgi. Es domāju, ka aptuveni 90% šajā gadījumā pienākas jautājumu izvēlē. Vēl pieci intuīcijai un atlikušie pieci – veiksmei, jo, jā, ir situācijas, kad, izlasot jautājumu, neatliek nekas cits, kā aizvērt acis un bliezt, kā teica viens mans sāncensis: „Pa visām pogām reizē!”

Kurš tev pašam šķita visgrūtākais jautājums?

Lai arī uzvarēju, bija ļoti daudz jautājumu, kurus izlasot, iestājās mazs šoks. Gan jau, noskatoties ierakstu, atmiņā nāktu vairāki konkrēti piemēri, bet uzreiz atcerējos pusfināla pēdējās, ceturtais kārtas jautājumu par kibermobingu. Tas nav noliedzami, ka problēma ir ārkārtīgi aktuāla un tā ir jārisina, bet, vai tas, ja cilvēki zinās, kurš pants vēsta par šīs nodarbes kriminālsodāmību, kaut ko ārkārtīgi ietekmēs? Šaubos! Atceros, ka mans pretinieks nosauca 14., es piedāvāju 4. pantu..., bet atbilde bija 157. pants. Mēs abi savā starpā saskatījāmies un sasmējāmies. Jā, interesants jautājums, taču laikam tas nostrādāja, jo tagad šo pantu atcerēšos ļoti ilgi.

Cik ilgi laika izteiksmē ilgst spēles filmēšana klātienē un cik attālinātajā režīmā?

Jau minēju, ka gan klātienē, gan tiešsaistē filmēšana notika aptuveni sešas stundas. Daudz vairāk šo laiku varēja izjust esot mājās, jo visas pauzes tika pavadītas skatoties datora ekrānā, kamēr Zaķusalā vienmēr notika kaut kas interesants. Pavadot laiku studijā, tu esi it kā pavisam citā pasaulē – gan spožās gaismas, gan logu neesamība – pilnīgi ļauj aizmirst laiku un pat diennakts daļu. Kamēr tu stāvi pie pultīm un esi spēles entuziasmā, laiks pakrien daudz ātrāk jebkurā gadījumā.

Kā patīk balvas?

Nu tas, ka šīs spēles balvas ir grandiozas, nevar apstrīdēt. Pēc diezgan lielas gaidīšanas visas balvas nu ir pie manis. Es zinu un saprotu, ka tas gan jau izklausīsies klišejs vai samāksloti, bet tiešām – balvas man nav tas svarīgākais. Mana motivācija, spēlējot šo spēli, bija pierādīt gan manas spējas sev pašam, gan parādīt, ka arī lauku ļaudis ir uz daudz ko spējīgi. Piesakoties es ne brīdi neiedomājos

turpinājums 4. lpp.

par kaut kādu balvu apmēru, kur nu vēl to iegūšanu. To, ka esmu spējīgs tās iegūt, sapratu vien pašās pēdējās kārtās – neticami jauka sajūta. Visas balvas ir ļoti noderīgas un lieliskas, taču tā pieredze un atziņas, ko es ieguvu šī garā piedziņojuma laikā, dos daudz lielāku ietekmi manā dzīvē.

Ārkārtas situācijas laiks tev risinājās visai darbīgs un arī veiksmīgs. Zinām, ka guvi patiešām ievērojamus panākumus Valsts Ģeogrāfijas olimpiādē. Kā tev tur veicās, jo arī tā norisinājās attālināti?

Jā, lai kā arī sākotnēji liktos, šis viss #PaliemMājās laiks ir bijis ļoti piesātināts ar dažādiem projektiem, notikumiem un galu galā arī skolu. Tā kā beidzu 12. klasi, visus trīs mēnešus ikdienas darbiem līdzī pavadīja neziņa un satraukums. To mazināt palīdzēja visi šie projektiņi, kas ļāva novērst uzmanību un aizrauties ar citām, interesantākām lietām. Visievērojamākais notikums noteikti bija Valsts Ģeogrāfijas olimpiāde, kurai kvalificējos, kad uzvarēju starpnovadu olimpiādē. Pa skolas gadiem esmu piedalījies daudzās Valsts olimpiādēs, taču vienmēr ir pietrūcis pavisam, pavisam nedaudz, lai iegūtu titulu, bet tas mainījās tieši pēdējā no tām. Aprīlī es uzvarēju šajā valsts mēroga olimpiādē,

iegūstot pirmo pakāpi un zelta medaļu – viens no maniem vislielākajiem sapņiem pavisam negaidīti piepildījās. Lieki piebilst, ka arī šī olimpiāde notika attālinātā režīmā. Pašizolēšanās laikā noslēdzās arī Jauniešu Saeimas balsošana- iekļuva labāko ideju TOP100, tāpēc jāgaida, kas sekos. Ļoti bieži atrodu dažādas pašizsmeģes iespējas, sekoju līdzī ANO un ES projektiem, kas vienmēr ir vilinoši. Pagaidām skolas beigšana un eksāmenu kārtošana ir pirmajā vietā, bet līdzko šī posms būs beidzies, pavērsies daudz iespēju un laika, lai tās izmantotu.

Vai esi jau saplānojis savu vasaru?

Kā jau teicu – man patīk iesaistīties dažādos projektos. Šī vasara bija saplānota ļoti bagātīgi un interesanti, taču viss iepilninošais līdz ar Dziesmu un Deju svētkiem un pat, iespējams, Pasaules olimpiādi, sabruka tajā ceturtdienas vakarā, kad tika izziņota ārkārtas situācija. Es tikai gribu piebilst, ka ikvienam vajadzētu atcerēties, – lai arī ko mums ir nācies upurēt, šī ārkārtas situācija ir nepieciešama un svarīga – mums Latvijā ir ļoti paveicies ar šeit esošo labo stāvokli, un to ir padarījuši iespējamu tieši visi esošie ierobežojumi. Bet nu jau vismaz vasaras pasākumu plānā sāk parādīties arī šī milzīgā mākoņa gaišā maliņa- uzzināju, ka es, iespējams,

varēšu pārstāvēt Latviju Baltijas Ģeogrāfijas olimpiādē, kas norisināsies Polijā augustā. Arī atcēlta EYP konference un Jauniešu Saeimas sanāksšana tiek plānota vasarā. Par spīti visam es šovasar tik tiešām plānoju atpūsties – esmu veiksmīgi beidzis savu skolēna karjeru, un nu ir maza pauzīte pirms vēl viena, vēl svarīgāka, vēl grūtāka posma manā dzīvē – studijām. Šī vasara būs iespēja sakārtot savas domas, pabūt ar ģimeni un draugiem un izbaudīt klusumu.

Tavs novēlējums mums visiem Jāņu dienas priekšvakarā!

Nu, ko gan citu var novēlēt kā prieku, laimi un it īpaši, ņemot vērā pašreiz notiekošo, veselību un apdomību! Es vienmēr mēģinu motivēt cilvēkus ticēt saviem spēkiem, celt savus mērķus un turpināt strādāt pie tiem. Es ļoti ceru, ka mana pieredze kaut viena cilvēka sirdī ir iedegusi drosmi un vēlmi augt, tāpēc visiem novēlu nedaudz riskēt, beidzot paveikt plānoto, bet neizdarīto, un vienkārši censties kļūt par savu labāko „Es”, jo to var ikviens!

Paldies Ralfam par sarunu, mēs patiešām ar tevi lepojamies, un priecāsimies arī par taviem turpmākajiem panākumiem!

Dace Kalniņa

Aicinājums piedalīties akcijā „ApGLEZNO un noBILDĒ arī tu savu pastkastīti!”

Sakopjot savas mājas un dārzus, ņemsim rokās ne tikai grābekļus un lāpstas, bet arī otas un krāsu bundžas un radoši atjaunosim un mākslinieciskosim savas pastkastītes!

Akcijas ietvaros privāto pastkastīšu īpašnieki kopā ar bērniem un citiem ģimenes locekļiem tiek aicināti radoši izdaiļot savas piemājas pastkastītes, padarīt tās krāsainas un īpašas, lai atjaunotā pastkastīte kļūtu par mājas vizītkarti un arī par oriģinālu vides objektu.

Ideju par pastkastīšu mākslinieciskošanu, domājot par vēstulī sūtīšanas un saņemšanas burvību, festivāla „BILDES” dalībnieki (mūziķi, mākslinieki, fotogrāfi, žurnālisti u.c., kā arī viņu bērni) īstenoja pērn, kad piešķīra tām jaunu, neierastu veidolu.

Akcijas izaicinājums Jums – dariet kā mēs, dariet labāk par mums!

Iedvesmai:

- neliels atskats izstādes tapšanā „BILŽU 2019” vasaras nometnē – <https://ej.uz/nometneBILDES2019>;

- publikācija par izstādes „Pastkastītes” atklāšanu tirdzniecības centrā „Spice Home” – <https://ej.uz/bilzu-izstade2019>.

Pastkastītes mākslinieciskošanai var

izmantot jebkādus materiālus un tehnisko izpildījumu – gleznošanu, kalšanu, kokgrebumu veidošanu, šūšanu, klūgu pīšanu, kolāžu veidošanu, ploterēšanu, datorsalikumu izmantošanu vai pat pavisam jaunu īpašu autortehniku. Lai sagatavotu ilgnoturīgus darbus, jāatceras, ka ikdienā pastkastīte būs pakļauta laikapstākļu ietekmei, tāpēc ieteicams izvēlēties āra darbiem piemērotas un noturīgas krāsas un materiālus.

Lai piedalītos akcijā, mākslinieciskojuma autors vai tā pārstāvis ar īpašnieka piekrišanu pastkastīti nofotografē labā kvalitātē (divas fotogrāfijas – viena tuvplānā, otra – reālajā vidē) un līdz 2020. gada 10. septembrim nosūta uz e-pastu pastkastites@bildes.lv, vēstulē norādot darba autora/-u vārdu, uzvārdu, vecumu, pilnu pastkastītes atrašanās vietas adresi, darba nosaukumu un īsu stāstu par pastkastītes mākslinieciskošanas ideju. Papildus aicinām iesūtīt arī fotogrāfijas ar pastkastītēm pirms mākslinieciskošanas, kā arī autoru pašportretus kopā ar mākslinieciskojumu.

Mākslas darbu autori aicināti publicēt savas apgleznotās pastkastītes un to tapšanas gaitu foto un video formātā sociālajos tīklos Facebook, Instagram, Draugiem. lv izmantojot tēmturus #Pastkastites un

#paliemmajās un pievienojot/ietagojot @FestivalsBides, lai „BILŽU BIROJS” varētu sekot līdzī un dalīties ar šiem ierakstiem savos sociālajos tīklos.

Akcijas laikā un pēc tās noslēguma „BILŽU BIROJS” apkopos iesūtīto darbu fotogrāfijas. Interesantākie darbi tiks publicēti festivāla „BILDES” virtuālajā galerijā mājaslapā www.bildes.lv un festivāla sociālajos tīklos.

Festivāla „BILDES” mākslinieku žūrija izvērtēs iesūtītos darbus. Interesantāko iesūtīto darbu autori uz vēstulē norādīto pastkastītes atrašanās vietas adresi saņems „BILŽU BIROJA” pateicības rakstus – apliecinājumu par „BILŽU” neklātienas dalībnieka statusu. Ne mazāk kā 10 žūrijas izvēlēto darbu autoriem tiks piešķirtas veicināšanas balvas.

Nolikums un cita informācija par akciju „BILŽU” mājaslapā – www.bildes.lv. Jautājumu gadījumā droši zvaniet (tāl.: 29282866 - Tija) vai rakstiet (e-pasts: bildes@bildes.lv).

Rādīsim prieku paši sev, kaimiņiem, garāmgājējiem un čaklajiem pastniekiem! Aicinām akcijai pievienoties arī draugus, radus, darba kolēģus un skolasbiedrus!

Lai PRIEKŠ vairo PRIEKU! TIKAI TAI!

Tija Aužiņa

Aprīļa beigās – maijs /2020./31

Labdien, lasītāji!

Izaicinājumiem bagātais 2019./2020. mācību gads ir beidzies! Katram tas saistās ar kaut ko citu, bet kopumā ar daudziem padarītiem darbiem, veiksmēm un arī grūtībām. Esam gandarīti, ka visiem kopā izdevās nepārtraukti turpināt mācību procesu arī attālinātajā režīmā. Tas bija diezgan sarežģīts laiks gan skolēniem, gan skolotājiem, gan vecākiem un visi ar nepacietību gaidīja mācību gada noslēgumu. Mīļš paldies visiem, visiem par ieguldīto darbu šajā mācību gadā!

Vai esi domājis, kā pavadīt vasaru? Dari to ar mērķi! Izlasi kādu labu grāmatu, satiec lieliskus draugus, iemācies dažas labas lietas, piedzīvo ko neaizmirstamu!
Jauku mums visiem vasaru!

Redaktore Sintija Šķēle

**Paldies, vecākiem, pedagogiem un skolēniem par sapratni, pacietību, atbalstu un ieguldīto darbu attālmātā mācību procesa laikā.
Jauku vasaru!**

Skolas direktore Daiga Rubene

Nāc un mācies!

**Aicinām skolēnus uzsākt mācības Degumnieku pamatskolā
2020. / 2021. m. g.**

Skola piedāvā:

- pamatizglītības programma (21011111); speciālās pamatizglītības programma izglītojamiem ar mācīšanās traucējumiem (21015611); speciālās pamatizglītības programma izglītojamajiem ar garīgās attīstības traucējumiem (21015811);
- veselīga dzīvesveida izkopšanai-nodarbības sporta zālē un peldbaseinā;
- aktīvu darbošanos vides izglītībā, iesaistoties LVM projektā Mammadaba;
- pulciņu un ārpusklasses nodarbību iespējas:
 - tautiskās dejas;
 - ansamblis;
 - vizuālās mākslas pulciņš;
 - teātra pulciņš;
 - prāta asināšanai –dambrete;
 - mūzikas studija;
 - datorika;
 - zinātne ikdienā;
 - avīžu veidotāji;
 - pagarinātā dienas grupa u.c.
- mācību ekskursijas;
- izglītojošus un radošus ārpusstundu pasākumus;
- veselīgas un dāsnas pusdienas;
- gaišas un plašas skolas telpas;
- logopēda pakalpojumu;
- atbalsts karjeras izglītībā-darbība projektā „Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs”;

aktivitātes projektā „Skolas soma”;

darbība projektā –“Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai”;

aktivitātes eTwinning projektos no 1.-9.kl.;

nodrošināts atbalsts skolēniem, kuriem nepieciešami atbalsta pasākumi mācību procesā, skolā tiek organizēta pedagogiskā atbalsta sistēma bērniem ar speciālām vajadzībām iekļaujošas izglītības kontekstā;
skolā darbojas e-klase.

Skola nodrošina:

- dienasgrāmatas;
- skolēnu nokļūšanu uz skolu un uz mājām (transporta izmaksas tiek segtas);
- bezmaksas ēdināšanu no 1.kl.līdz 9.kl., saskaņā ar Degumnieku pamatskolas iekšējās kārtības noteikumiem;
- internātu, internāta audzēkņiem četras ēdienreizes.

Pieteikšanās skolā no 9: 00 līdz 14 :00 katru dienu.

Iāiesniedz:

Pirmklasniekiem

- vecāku iesniegums (jāraksta skolā);
- bērna dzimšanas apliecība vai tās kopija;
- ģimenes ārsta izziņa.

Citu klašu skolēniem:

- vecāku iesniegums (jāraksta skolā)

Šis laiks ir tik savāds. Ierasti būtu, ja jūnija sākumā skolā būtu satraukuma pilnie devītklasnieki, kuri gatavotos un kārtotu valsts eksāmenus, bet šogad tas viss izpaliek. Skola tik un tā tiek absolvēta, ir izskanējuši klusināti "Zvaniņa svētki" un vēlēti veiksmes vēlējumi izlaiduma dienā. Aicinām uz nelielu sarunu mūsu šī gada absolventus: Ričardu Kramu, Ēriku Stalīdzāni un Kārlī Strodu.

Ar ko atminā tev paliks šī skola?

RICARDS: Ar nebeidzamajām matemātikas stundām.

ĒRIKA: Ar labiem draugiem, skolotājām, skolas izskatu.

KĀRLIS: Ar moderno sporta zāli, matemātiku un Kalpaka pasākumiem.

Kā tev skolā pietrūka?

RICARDS: Vairāk cilvēku, jo grūti bija sporta stundās kārtīgi izsportoties.

ĒRIKA: Vairāk meiteņu klasē.

KĀRLIS: Kopš pagājušā gada pietrūka draugu, kas jau skolu pabeidza.

Ko no šī skolas gribētu panemt uz nākamajām skolām?

RICARDS: Skolotājas.

ĒRIKA: Zināšanas.

KĀRLIS: Iemācītās manieres.

Tavi mīļākie mācību priekšmeti skolā?

RICARDS: Mājturība un bioloģija.

ĒRIKA: Sports, angļu valoda, mūzika.

KĀRLIS: ģeogrāfija un bioloģija.

Vai vēlies atklāt savus nākotnes plānus? Kur plāno mācīties? Par ko?

RICARDS: Īsti nezinu, domāju vēl.

ĒRIKA: Plānoju iet strādāt par pavāru.

KĀRLIS: Nekur tālu neesmu plānojis doties.

Tavi lielākie sasniegumi mācoties Degumnieku pamatskolā?

RICARDS: Piedalījies vairākās sporta sacensībās un guvis pirmo vietu dambretē Madonā.

ĒRIKA: Piedalījies Kalpaka sacensībās ar komandu.

KĀRLIS: Sasniegumi dažādās sporta sacensībās gan individuāli, gan ar komandu. Piedalīšanās gan erudīcijas, gan vizuālās mākslas konkursos mazākajās klasēs.

Kuri skolas pasākumi tev visspilgtāk palikuši atminā?

RICARDS: Kalpaka sacensības.

ĒRIKA: Skolotāju dienas, zinību dienas.

KĀRLIS: Skolas eglītes, Kalpaka sacensības, Mikeļdienas.

Kāda ir sajūta būt devītklasniekiem, būt skolas beidzējam.....?

RICARDS: Nav izteiktu emociju, jo nejutu eksāmenu satraukumu un korona pa vidu iejaucās.

ĒRIKA: Liels satraukums.

KĀRLIS: Savādas sajūtas, it kā gribās ātrāk uz citu skolu, bet nav zināms, kas un kā tur būs.

Tavs novēlējums skolas biedriem!

RICARDS: Lai veiksmīgi nākamie mācību gadi citās skolās un jauka vasara.

ĒRIKA: Labas sekmes un vienmēr smaids sejā!

KĀRLIS: Ņem no skolas, ko tā dod!

Tavs novēlējums skolotājiem!

RICARDS: Lai citi skolēni ir vēl paklausīgāki un čaklāki nākamajos gados!

ĒRIKA: Paklausīgus bērnus, un smaids sejā!

KĀRLIS: Nenogurt strādājot, būt dzīvespriecīgām un enerģiskām!

Interviju sagatavoja Sintija Šķēle

Skolēni un vecāki!

*Iegādājamo individuālo mācību līdzekļu un ieteicamās literatūras saraksts vasarai būs atrodams skolas mājas lapā **degumniekups.lv** no 20.jūnija*

Labdien!

Tā sākas diena, tā sākas vēstule.

Šī vēstule ir adresēta Jums mani skolēni: Erika, Kārlis, Ričards.

Jā, es zinu, to lasīs arī citi. Bet viņi to uzlīks savādāk, un tikai jūs sapratīsiet, ka es esmu domājusi ar katru vārdu un teikumu.

Mēs esam pavadījuši kopā skaistus gadus, kuros daudz interesantu mirkļu. Pārrunājuši par tehniku un lauksaimniecību, biznesu, arī par "slīktām" lietām, nu jūs jau zināt.

Jums dažreiz likās, ka mācības ir bezjēdzīgas? Jums, iespējams, bija taisnība. Varbūt dzīvē tiešām nebūs jēgas no matemātikas tabulām, ķīmijas formulām, vēstures faktiem vai gramatikas likumiem... Taču skola ir jāuzsver drīzāk kā treniņu zāle smadzenēm! Arī citāt hanteles taču nav nekādas praktiskas jēgas, bet muskuļi tām pieaug, un tie gan ir derīgi. Tāpat arī mācības attīsta spēju domāt, ja arī citādi tās nav noderīgas. Smadzenes Tav noderēs, pat ja ģeogrāfija nē. Jūsu mācības, zināšanu un pieredzes gūšana galvenokārt, ir jūsu daršana.

Tātad jūsu izvēle ir patiešām svarīga un atbildīga lēmums. Atceraties, ir jāmēģina, kaut arī ir bail. Un es jums ticu, noticiet arī sev.

Bet ir tikai viena lieta, ko es vēlējos Jums vēl teikt: "Nebaidies nākt pie manis. Es esmu šeit. Paldies, ka jūs lūgt man ienākt savās dzīvēs un pierādīt arī to, ka manā dzīvē jūs esat kas vairāk kā paziņa vai parasts cilvēks, jūs esat mani bērni.

Paldies...Vienmēr gaidīšu..

Jūsu audzinātāja Ināra

2020. gada jūnijā

Ričards parakstās labinieku grāmatā.

Ērika vienmēr fiksāka par puisiem

Kārlis pēlako ugunsdzēsēju ekipējumu

Mājas, ziepes, divi metri, to zin katrs Sauleszaķēns!

Sauleszaķēniem šis mācību gads aizritējis vēja spārniem. Unikāls, neatkārtojams ar nepieredzētām situācijām un izjūtām piepildīts. Arī Sauleszaķēnu dzīves ritms tika mainīts, vīruss mūsu dzīvēs ieviesa savas korekcijas. Kļuvām par "paliec mājās" supervaroņiem, kas uzveic vīrusu, paliekot mājās.

Strādājām attālināto mācību režīmā, kas no sākuma visus biedēja ar savu neziņu. Bet, galu galā, izrādījās interesants un patīkamām emocijām piepildīts laiks. Skaitījām, lasījām, rakstījām, līmējām, muzicējām, sējām, utt. Bērnu izdoma un radošums pārsteidza!

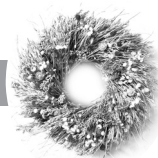
Palikt mājās un necelties no rīta uz dārziņu- katra bērna sapnis. Sauleszaķēni par to nekuma un izbaudīja pavasari.

Maija vidū sajūtām atkalredzēšanās prieku, iespēja teikt „Labrīt!”, satikties veselīgiem un mācīties gribīgiem. Bērniem, kas rudenī uzsāks gaitas pirmajā klasē, pašlaik un visu jūniju, notiek aktīvs mācību darbs, lai skolas solā sēstos gudri un zinoši. Jaunie pirmklasnieki: Alise Laima Belova, Džeimss Jānis Zeps, Jēkabs Mālnieks, Mareks Kvitovs.

Absolventi to izturēja un pierādīja, ka ir gatavi jauniem izaicinājumiem.

Novadījām, mūsu lielajiem draugiem, 9. klasei mini eksāmenu. Absolventi to izturēja un pierādīja, ka ir gatavi jauniem izaicinājumiem.

Sauleszaķēni vēl veselīgu un piedzīvojumiem bagātu vasaru!

Tehniskais sporta veids – hobijs

Nesen gadījās redzēt kā jaunieši Jēkabpils lidlaukā bija sapulcējušies drifta braucieniem. Tā vairs nav gluži „saulīšu griešana” uz asfalta, ko daudzi liek vienā plauktā ar agresīvu braukšanu, kas reizēm tā arī ir. Taču redzot, ko puīši dara trasē, radās pozitīvs iespaids, ka tā nav tikai ārdīšanās, bet tas ir gadiem izkopts sporta veids. Tādēļ uz interviju aicināju Nilu Iesalīņu, kas ir ļoti tehnisks jauniešs un auto ir viņa darbs un hobijs reizē.

Kas ir drifts?

Drifts ir automašīnas kontrole vadāmā sānslīdē, kura tiek vērtēta pēc kritērijiem: ātrums, leņķis, josla, prezentācija.

Kādi ir labākie drifteri Latvijā, nu, piemēram, pagastā gribētos teikt, ka tu.

Mūsu pagastā kādu nosaukt par drifteri ir grūti, tāda ālēšanās jau pagaidām vien ir, kamēr neesi sevi pierādījis trasē, reālās sacensībās. Šeit gan vēlētos izcelt brāļus Bērziņus no Murmastienes, kas ir piedalījušies daudzās sacensībās, arī Latvijas mērogā.

Nav taču tādu kursu, kur tev iemācīs braukt sacensībās viss jāapgūst pašam?

Pagaidām vēl nav tādu kursu, kur to tieši māca, bet būtu interesanti, ja tādi kursi būtu realizēti. Atliek vien visu darīt pašam, kas, protams, prasa zināmus līdzekļus.

Nosauc trīs vissvarīgākās lietas šim sporta veidam?

Veiksmīgam sākumam nepieciešams gribasspēks, attiecīga automašīna ar aizmugurējo riteņu piedziņu, daudz degvielas un riepu.

Kur ir tuvākā vieta, kur šī sporta veida cienītāji var izmēģināt savu autiņu?

Tuvākā vieta nesen vēl bija Degumnieku lidlauks, kur bija plašs asfaltēts laukums, bet šobrīd tas ir slēgts būvdarbu dēļ. Šobrīd ar draugiem dodamies uz Jēkabpils lidlauku, kur netraucēti va-

ram trenēties.

Pašlaik strādā servisā Barkavā, vai mazie autoservisi ir pieprasīti?

Protams, kur ir auto, tur ir darbs. Dēļ vīrusa gan bija jūtami mazāk darba, bet nebija arī tā, ka nebūtu vispār. Laikam jau cilvēki mazāk brauca un līdz ar to arī mašīnas mazāk plīsa. Palika laiks vairāk paskrūvēt savu auto.

Ar ko vairāk laukos mašīnas „slimo”?

Laukos automašīnas visbiežāk „slimo” ar rūsū, lielākā daļa auto ir ļoti veci, izrūsējuši, kas vēl tiek „apčubināti”, lai tikai izietu nākamo tehnisko apskati.

Vidējais auto, vidējam latvietim. Kādu mašīnas marku un gadu nosauksi?

BMW E39 – lēts, bet pilns ar problēmām. (Smejas)

Vai tev patīk tavs darbs?

Ir brīži, kad liekas, kāpēc es to daru, labāk būtu darījis ko citu, bet ir arī brīži, kad viss iet no rokas un esmu apmierināts ar paveikto darbu.

Ja tu spētu kaut ko mainīt Ošu pes pagastā, kas tas būtu?

Šķiet jau, ka neko, jo viss iet parei-

zajā virzienā, pagasts attīstās, notiek dažādi pasākumi, tiek īstenoti dažādi projekti, tāpēc uzskatu, ka nav nepieciešams neko mainīt, ja nu vienīgi noasfaltētu laukumu, kur izbraukt sānslīdē.

Katrai paaudzei tradicionālais stāsts no vecāka gada gājuma ļaudīm – kad mēs augām, tad gan tā nebija... Tagad jau jaunieši tādi un šitādi! Kādi jaunieši ir tagad tavā skatījumā?

Nu īsi sakot, jaunieši vairāk pa sociālajiem tīkliem dzīvojas, bet būtībā nekas jau nav mainījies.

Daudzi jaunieši, kas beidz pamatskolu un vidusskolu, tūlīt izvēlēties savu nākotnes profesiju. Vai tu varētu viņiem ieteikt savu profesiju un varbūt arī skolu?

Negribīgi, bet ieteiktu savu nākotnes profesiju saistīt ar datortehnoloģijām, jo šī nozare strauji attīstās un nākotnē tā attīstīsies tikai vairāk un vairāk. Skarbi, bet tā būs.

Paldies par interviju un ceram tevi ieraudzīt arī dalībnieku rindās Bīķernieku trasē!

Dace Kalniņa

Foto no personīgā arhīva

Kultūras darbs Degumnieku ciemā

Vadītājas Dzintras Šumas laikā bija ļoti rosīgs. Protams, tas varēja notikt vadītājas enerģijas un prasmes iespaidā. Viņai bija sevišķs talants izdomāt pasākumus un novest tos līdz rezultātam.

Pie tam tas viņai bija jādara pamatā vienai pašai, jo profesionālu palīgu ciemā nebija.

Nevar visu uzskaitīt, kas toreiz notika kultūras namā. Bija teātru izrādes, kur piedalījās pašu ciema ļaudis. Tika pieaicināti kolektīvi no ārpus, pat no citiem rajoniem.

Darbojās arī koris un deju kolektīvs. Vadītāji gan bija jāmeklē no ārpus.

Korī bija apvienojušies Degumnieku un Meirānu dziedātāji. Mēģinājumi notika gan Degumniekos, gan Meirānos. Diezgan ilgi kori vadīja K. Dievkociņš no Madonas izglītības nodaļas. Pēc tam kori vadīt brauca K. Beitins no Madonas bērnu mūzikas skolas. Manā izpratnē viņš bija prasmīgs diriģents. Koris piedalījās visos pasākumos, kas notika Degumnie-

kos un Meirānos. Laika gaitā mums pievienojās Viesienas koris. Braucām arī uz turieni. Koris sagatavoja Dziesmu svētku programmu, ar to piedalījāmies Dziesmu svētku simtgadē 1973. g. un arī vēl pēc tam divos Dziesmu svētkos.

Tad vēl mūsu koris apvienojās ar Murmastienas kori, ko vadīja Gruduls, kas uz mēģinājumiem brauca no Rēzeknes.

Uz mēģinājumiem, tāpat uz Dziesmu svētkiem, varējām izbraukāt pateicoties saimniecības vadības atbalstam.

Pateicoties vadītājas gādībai, visiem koristiem bija sarūpēti tautas tērpi. Bez vietējās pašdarbības pasākumiem tika pieaicināti mākslinieki no Rīgas. Aktieri – Kārlis Sebris, Imants Skrastiņš, Olga Dreģe. Atmosfēra laikmeta populārais komponists Eduards Rozenštrauks. Uz šo pasākumu bija sabraukuši cilvēki no daudziem rajona ciemiem. Zāle bija pārpildīta.

J. Tropa

Zeltainais pasaules laiks

Pieneņu, pārkoņu
Un citās saules krāsās
Zeme rotājas.
Romantiskā zilgmē pasaule –
Neaizmirstulīšu, vijolišu,
Un citās debess krāsās
Zeme rotājas.
Burvīgs maijs!
Vēl kavēties, lūdzu,
Vasaras raibais laiks!

2020. gada 23. maijs

Dievišķi aplaimo telpas,
Kur pārpārēm plūst ievu elpa.
Pēdējā vīlumā tās
Vēl apdāvina dāsni.
Kā lielā vērtē ziemā
Daudzina karstu krāsni,
Ziedonī jāmīl
Izdzisušās ievas...

2020. gada 21. maijs

Jūlijs Augusts Trops

Mana tauta dziedāja, tādēļ nenosala!

Koris veidojās, gatavojoties ciemu sacensībām. Vēlējāmies, lai mēs iegūtu pēc iespējas vairāk punktu. Neskatoties uz ciema vadības lielo uzņēmību radīt kori, izdevās tikai sieviešu koris. Pēc tam apvienojās saimniecības kopā ar Meirāniem, tad tapa jauktais koris. Meirānu vīri tik stingri turējās, ka izpelnījās braucienus uz Rīgu. Arī zem Murmastienas un Viesienas karoga nebijām zemē metami. Par šo iespēju piedalīties korī esmu pateicīga gan saimniecības vadībai, kas mūs nodrošināja ar transportu, gan kluba vadībai, kas prata noorganizēt kori.

Kora dalībniece E. Šķēle

Tādas mazas atmiņu puzzles no kādreizējās kultūras dzīves Degumniekos. Paldies Anitai Pauliņai, kas padalījās ar saviem materiāliem, kuros saglabājušās šīs unikālās atmiņas no kora dalībniecēm, kas vairs nav mūsu vidū. Viss plūst un mainās, tagad mums ir mazāk iedzīvotāju, kā toreiz. Mums ir ansamblis, ne koris. Tik daudz paralēles šeit varētu savilkt un līdzības saskatīt. Vēsture vienmēr ir daļa no mūsu tagadnes.

Dace Kalniņa

Sākas ceturtā dabas skaitīšanas sezona

Ir uzsākusies dabas skaitīšanas ceturtā, noslēdzošā sezona, kurā eksperti Dabas aizsardzības pārvaldes uzdevumā līdz oktobrim apsekos dabas vērtības 78 novados, izvērtējot tajos sastopamo purvu, mežu, saldūdeņu, piekrastes, alu, iežu atsegumu un bioloģiski vērtīgo zālāju atbilstību Eiropas Savienības nozīmes aizsargājamiem biotopiem.

Dabas skaitīšanā Latvijas teritorija ir sadalīta 495 kvadrātos, un eksperti apsekošanu veic katru gadu noteikto kvadrātu ietvaros, nevis novadu teritoriju robežās. Tādēļ biotopi – ilglaicīgi veidojušās un pareizi apsaimniekotas teritorijas, kurās sastopama lielāka dabas daudzveidība – daļā novadu tiek vērtēti vairāku sezonu ietvaros.

Dabas vērtību apsekošanu ietekmē arī pati daba un laikapstākļi, piemēram, 2017. gada ilgstošās lietavas un plūdi un 2018. gada maija un jūnija mēnešu sausums aizkavēja sezonu lauku darbu izpildi, jo laikapstākļi neļāva apsekot vairākas biotopu grupas. Šīs teritorijas plānots apsekot šogad.

Biotopu kartēšanā būs iesaistīti vairāki nekā simts eksperti, kuri dabā apsekos plānotās teritorijas, aizpildīs anketu, atzīmējot redzamās sugu sabiedrības un biotopa robežas kartē, ievērojot Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas apstiprināto un Zemkopības ministrijas saskaņoto „ES nozīmes biotopu izplatības un kvalitātes apzināšanas un darbu organizācijas metodiku” (https://www.daba.gov.lv/upload/File/DOC_MON/BIOTOPI_met_160722.pdf).

Sezonas izskaņā visas aizpildītās anketas nonāks Dabas aizsardzības pārvaldes rīcībā, un pēc datu kvalitātes pārbaudes biotopu īpašnieki saņems informāciju par rezultātiem. No iepriekšējo sezonu iesniegtajiem datiem pašlaik ir pārbaudītas divas trešdaļas. Līdz ar īpašnieku apziņošanu, rezultātus pakāpeniski ievada dabas datu pārvaldības sistēmā Ozo/s (<https://ozols.gov.lv/pub>), kas pieejama ikvienam. Datu pieejamība digitālā formātā ļaus zemes īpašniekiem taupīt laiku un finanšu resursus, kā arī atvieglot dažādu jautājumu risināšanu, atļauju saņemšanu utt.

Biotopu apzināšana ir viena no trim dabas skaitīšanas jeb ES Kohēzijas fonda projekta „Priekšnosacījumu izveide labākai bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un ekosistēmu aizsardzībai Latvijā” aktivitātēm. Visu aktivitāšu īstenošana paredzēta līdz 2023. gadam.

Informāciju sagatavoja:

Ileze Reinika

Dabas aizsardzības pārvalde
ileze.reinika@daba.gov.lv

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Sarmīte Saulīte dosies atvaļinājumā no 6. jūlija līdz 10. augustam. Pārējā laikā ierastais darba laiks. Feldšerpunktā, reizi mēnesī, turpina pieņemt arī dakteris R. Rudzāts. Pieņemšanas kārtība tā pati, iepriekš jāpiesakās pa tālruni – 22023737.

PALDIES

Liels paldies Ošupes pagasta pārvaldei no Zvidzijas ielas pensionāriem par ceļmalas zāles nopļaušanu. Tas mūs ļoti iepriecina!

LŪGUMS

Cienīsim sevi un citus!

Lūdzu būt vērtīgākiem to pastkastīšu īpašniekiem, kam tās ieaugušas zālē, nopļausim to, jo pastniekam nebūtu jābrien pa zāli, lai tur ievietotu jums domātu sūtījumu!

*Mīlo tēt, cik ļoti grūti,
Tevi zemes klēpim dot,
Atvadoties sveikas sūtīt,
Dziedāt dziesmu pēdējo.*

(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar tevi,
Arnita, aizsaulē tēti aizvadot.

Zina, Daina, Daiga

*Baltie bērzi, šalciet klusi,
Sveiciet tālos apvāršņus.
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.*

(J. Sirmbārdis)

Visdziļākā līdzjūtība „Sauleszaķēnu”
audzinātājai Arnitai Stulpiņai, tēti
mūžībā pavadot.

Gunita, Iveta, audzēkņi un viņu vecāki

*Klusiem soliem māmuliņa
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājusi.*

(V. Kokle-Līviņa)

Skumstam kopā ar Andru Leimani,
Armandu Kaļinovski, Beāti Beatrisi
Juško un Alvilu Juško, no mammas
un vecmāmiņas uz mūžu atvadoties.

Audzinātājas Degumnieku
pamatskolā un bijušie klases biedri

Ņemot vērā, ka 2020. gada 22. jūnija darba diena ir pārcelta uz sestdienu, 13. jūniju, šajā dienā gaidāmas izmaiņas gandrīz 200 reģionālo autobusu maršrutu. Daļā maršrutu autobusi kursēs saskaņā ar darba dienas kustības sarakstu, un tas nozīmē, ka vairākos maršrutos reisu skaits palielināsies, bet citos to skaits tiks samazināts. Autotransporta direkcija aicina iedzīvotājus pirms brauciena atkārtoti pārbaudīt aktuālo autobusu kustības sarakstu mājaslapā www.atd.lv sadaļā Kustības saraksti vai portālā 1188.

Lilīta Pelčere

LĪDZJŪTĪBAS

MIRUŠI

*Akmens kalns nav sašķelams,
Debess jums nav atvāzams,
Zelta gaismu neieliet
Dvēselēs, kad saule riet.*
(K. Krūza)

Zaiga Balode mirusi

16.05.2020. 81 gada vecumā

Dzintars Pupsis miris

17.05.2020. 71 gada vecumā

Pēteris Zabarovskis miris

19.05.2020. 66 gadu vecumā

Agris Stulpiņš miris

23.05.2020. 49 gadu vecumā

Nadežda Kalve mirusi

07.06.2020. 83 gadu vecumā

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,
tel. 28893026

E-pasta adrese: dace.kalnina@madona.lv
Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 25767030

Tirāža 350 eks.